

[Hilmar Baunsgaard.]

til løsning af Cyprenkrisen, da blev det svigtet af NATO; svigtet blev det, fordi tyrkerne uden påvirkning fra NATOs side gik længere i deres militære aktion på Cypern, end det ud fra ønsket om at genoprette ro kunne accepteres.

Derfor føler vi i det radikale venstre, at vi er kommet dertil, at det er nødvendigt at minde om, at det i NATOs formålsparagraf hedder, at opgaven er at beskytte demokratiet. Det er, som om man, hver gang der opstår en konflikt mellem hensynet til denne formålsparagraf om beskyttelse af demokratiet og så militære hensyn for et eller flere af medlemslandene, alene har øje for de militære hensyn. Jeg tror, det er nødvendigt, at Danmark eventuelt — og jeg vil tro formentlig sammen med andre små lande — tager initiativet til virkelig at få disse problemer gennemdrøftet.

Jeg har selvfølgelig også nogle kommentarer til EF-problematikken, dem skal jeg vende tilbage til i anden omgang. Jeg vil gerne slutte med at sige, at det radikale venstre gentager sit tilsagn om, at vi går ind i det nye folketingsår med en udtalt vilje til samarbejde om løsning af de påtrængende økonomiske opgaver. Vi vedkender os vor tilslutning til aftalen om, at der i de kommende uger skal gennemføres betydelige besparelser i statens udgifter, og vi vedkender os vort medansvar over for løsningen af de tilbagestående store økonomiske problemer.

Schlüter (KF):

Siden valget i fjor har dansk politik næsten været som en gyser. Spredning af mandaterne fik vi over 11 partier og en mindre mindretalsregering end nogen sinde. Det var vælgerne, der ville valgresultatet, men dannelsen af den svagt funderede regering ville statsministeren. Når vi nu skal gøre det op, så må vi vel erkende, at vi har haft næsten selvmorderiske vilkår for dansk folkestyre i de 9 måneder, der er gået.

Fra det konservative folkepartis side har vi fulgt den linje at ville være positivt med i arbejdet herinde. Gennem alle 9 måneder har vi søgt at arbejde med for at skabe de nødvendige resultater.

De sidste nåede vi i september. Det var

de store besparelser, og det var den mærkbare skattelettelse, som skal virke allerede fra 1. januar. 6 partier gik sammen om dette resultat, og jeg synes godt, vi kan være det bekendt. Nu åbner vi det ordinære folketingsarbejde i disse dage, og nu drejer det sig om straks at koncentrere sig om de næste store problemer, vi alle ved står på dagsordenen.

Så er spørgsmålet, hvilken arbejdsform vi skal vælge, og her vil jeg gerne erklære mig tilfreds med det tilsagn, statsministeren har givet, også forleden under sit interview i fjernsynet, om, at der bliver tale om samlede forhandlinger med de partier, der står bag forliget om besparelserne og skatteletterelserne på de 7 mia kr. For vi kommer ikke uden om, at regeringen hidtil har ført en politik, der har manglet virkelig klar sammenhæng. Den fremgangsmåde, regeringen hidtil så flittigt har brugt, at man har forhandlet med ét parti ad gangen, har meget ofte ført til langstrakte forhandlinger, har gjort det svært for befolkningen at følge arbejdet og har også gjort det svært hurtigt nok at opnå resultater. Derfor tror vi, det er naturligt og nødvendigt, at regeringen nu samler de samarbejdsvillige partier, som har lyst og evne til at tage et medansvar, til samlede forhandlinger, ikke bare om de aftalte besparelser, men om hele den økonomiske politik. Det er nødvendigt, at folketinget forbereder sig på de situationer, som kan komme i vinterens løb, også hvis forhandlingerne på arbejdsmarkedet ikke skulle føre til et tilfredsstillende resultat.

Vi tror, det er vigtigt, at arbejdet bliver tilrettelagt, så vi får en sammenhæng imellem det, vi gør i oktober og november, og det, vi skal gøre i måske februar og marts — hele arbejdsåret igennem. Vi må væk fra at siksakke os fra sag til sag, fra uge til uge, vi må prøve, selv om folketinget er stærkt splittet op i mange partier, at få tingene til at lykkes ved at finde nye og utraditionelle former for at snakke sammen og planlægge sammen, så der bliver en helhed ud af den politik, vi former. Regeringen må naturligvis have udspillet, men vi opfordrer til, at regeringen vælger veje for et fastere samarbejde med de partier, som har lyst og evne til at være med i arbejdet.

Med den bemærkning kommer jeg natur-